

Abstrakt

Název: Psychosociální aspekty ovlivňující vztahy v ženských beachvolejbalových týmech v České republice

Cíle: Hlavním cílem této práce je zjistit, jaké psychosociální aspekty jsou hráčkami vnímány jako nejdůležitější k co nejlepšímu a nejdelšímu působení beachvolejbalového týmu a naopak, jaké aspekty negativně ovlivňují vztah v beachvolejbalovém týmu.

Metody: Pro výzkum byl použit polostrukturovaný rozhovor a osobnostní dotazník Big Five (BFI-10). Této formy šetření se účastnilo pět hráček narozených od roku 1980 do roku 1995, které odehrály alespoň 8-10 celostátních bodovaných turnajů ABV ČVS v jedné sezóně s jednou spoluhráčkou. Sezóna probíhá v období od měsíce dubna do měsíce září. Sběr dat byl realizován v období měsíců únor 2024–červen 2024. Sběr dat byl proveden osobně na bezpečných místech v okolí pracovišť účastnic výzkumu (kavárny apod.). Získaná data byla následně zpracována a analyzována formou tematické analýzy.

Výsledky: Pozitivní aspekty spočívají především v efektivní komunikaci a upřímnosti. Klíčovým faktorem je schopnost otevřeného dialogu a jasně definovaných očekávání a cílů od samého začátku spolupráce. Dále hrají roli osobní vztahy, neboť pro některé hráčky je důležité udržovat dobré vztahy i mimo hřiště, což podporuje celkovou pohodu a soudržnost týmu. V neposlední řadě je klíčovým faktorem společný cíl: hráčky, které sdílí stejný herní a soutěžní cíl, mají větší šanci na dlouhodobé partnerství. Negativními aspekty, které mohou vést k rozpadu týmu, jsou nedostatečná komunikace a nedostatek upřímnosti. Dalším problematickým faktorem je rozdílné vnímání cílů a hodnot mezi hráčkami.

Klíčová slova: Teorie sebeurčení, rozpad týmu, partnerství, soudržnost, nastavení mysli, týmová koheze.